

Trucks en bussen van drie generaties modelbouwers

6 December 2021

[Mariëvelde]

Opa Henk begon er mee, zoon Ron was ook al snel verkocht en kleinzoon Jesse kreeg het met de paplepel ingegoten; het modelbouwen zit de familie Beskers in het bloed. Het begon niet geheel toevallig met een GSM-bus, treinen en bussen waren het werk én de passie van Henk Beskers.

Tekst: **Gerard Menting** Foto's: **Marian Oosterink**

De nieuwe werkplaats moet nog worden ingericht, wel is er al ruimte gemaakt voor de schaalmodellen van diverse voertuigen die Henk (74), Ron (52) en Jesse (24) hebben gebouwd. De op afstand bestuurbare voertuigen hebben de afgelopen periode meer stilgestaan dan gereden, door de pandemiebeperkingen waren er geen evenementen waar ze hun voertuigen konden demonstreren.

“We hebben nu wel de mogelijkheid om groot onderhoud te verrichten”, ziet Ron de positieve kant. “Ja, en dan hebben we net alles uit elkaar gehaald, gaat hij een ander huis kopen”, reageert Henk met een lach. De schuur bij dat nieuwe huis biedt wel veel meer ruimte voor de hobby van de drie generaties Beskers.

Levensecht motorgeluid

In de schuur staat de Mack, een groene truck met aanhanger en een fraaie houten opbouw, gereed voor een ritje. Met de afstandsbediening start Henk de motor en wat meteen opvalt is het levensechte motorgeluid. Als de toeren omhoog gaan en het voertuig begint te rijden, zie je dat niet alleen, je hoort het ook. “Allemaal ingebouwd”, zegt Ron met een lach. “Wij rijden al dertig jaar elektrisch, daarom hebben we dat motorgeluid toegevoegd. Anders zou je alleen het gezoem van de elektromotor horen”, legt Jesse uit. Ook als de truck remt zit daar bijpassend geluid bij, vult Jesse aan. “Alles zit erop, een claxon, luchthoorns. De chauffeur kan ook bewegen, hij kan zijn hoofd draaien. Dat maakt het voor kinderen ook zo leuk.”

De opleggers zijn stevig gebouwd. Bij een evenement kunnen meerdere kinderen erop zitten en een rondje meerijden. Dat kan ook bij de Renault Magnum truck met aanhanger. Die was in 1995 gereed. Wie goed kijkt naar de nummerborden van de voertuigen kan precies zien in welk jaar ze zijn gebouwd. De gele GSM-bus heeft met het bouwjaar de initialen van Henk en Ron op de nummerplaat: HB – 89 – RB. “Dat was ons eerste project, hierna hebben we de T-Ford gebouwd.” Dat was de eerste passagiersbus waar de Gelderse Stoomtramweg Maatschappij, een van de voorlopers van de GSM, in 1923 mee ging rijden.

De GSM-bus was schaal 1:8, de latere voertuigen 1:4. Dat had het voordeel dat ze groot genoeg waren om kinderen mee te kunnen laten rijden. Dat doen ze bij evenementen. “Daar vragen we dan niks voor. We komen op verzoek van een organisatie voor een onkostenvergoeding. Dat gaat in een potje om materialen of gereedschap voor te kopen.”

Jongensdroom

De laatste 16, 17 jaar van zijn werkzame leven ging voor Henk een jongensdroom in vervulling. Hij had altijd al op de trein willen rijden en dat kon opeens, toen de regionale vervoersmaatschappij Synthus naast bussen op de trajecten Zutphen-Winterswijk en Doetinchem-Winterswijk ook met treinen ging rijden. De NS zag geen brood meer in die lijnen,

Sythus maakte er met een halfuursdienst en goeie aansluiting op de bussen (Henk vertelt dat dit het visgraatmodel wordt genoemd) een succes van.

“Ik kwam in 1968 als buschauffeur in dienst van de Gelderse Tramwegen”, kijkt hij terug op zijn loopbaan. De vervoerder veranderde daarna een aantal keren van naam, via GSM, GVM, Oostnet en Synthus naar Arriva. Hoewel treinen zijn grote passie is, heeft hij nooit de stap naar de NS gewaagd. “Ik heb altijd met veel plezier met de bus rondgereden. Ik vond het een geweldig mooi vak. Je kende de klanten, kreeg nog wel eens een stuiver of een dubbeltje fooi.”

De modelbouw ontdekte hij met zijn zoon bij een evenement in Winterswijk. Dat ging om vliegtuigjes, maar er reed ook een miniatuur-truck. Ron zat toen op de Technische School en wilde elektronica leren. “Hij vond het zó mooi! ‘Nou, dan maken wij ook zoiets’, zei ik toen. “Ik bouw het chassis, dan doe jij de elektronica. Als je er niet uitkomt, vraag je de leraar maar om te helpen.”

Reclamebord

Lassen, elektronica, houtbewerken: alles deden ze zelf en ze gebruikten daarvoor materialen die voor anderen afval waren. Voor bewegende onderdelen bracht het motortje dat de ruitenwissers van een auto aanstuurt vaak uitkomst. Het chassis voor de eerste bus was eerst het onderstel van een reclamebord. “Eigenlijk liepen we voorop in recyclen en elektrisch rijden”, constateert Ron, die met zijn bedrijf Tizm websites bouwt. Hij laat een foto zien van een beurs, waarbij Jesse als peuter prinsheerlijk op een aanhanger zat. “Hij ging altijd mee, het is hem met de paplepel ingegoten.”

Ze bouwen de voertuigen minutieus na, elk onderdeel van het origineel wordt opgemeten en op schaal nagemaakt. Jesse bouwt nu aan een eigen project. Hij werkt na zijn technische opleiding als monteur voor bedrijfswagens. Zoals de Scania-truck, waar hij nu mee bezig is. Daarbij gaat hij mee met de nieuwe techniek zoals een luchtbalgophanging en luchtvering. Ook maakt hij onderdelen voor bijvoorbeeld de cabine zelf met een 3D-printer. “Wij willen alle technieken ons eigen maken”, zegt Ron, die zelf ook aan het experimenteren is met de 3D-printer.

Als ze met twee aanhangers vol rijdend materieel op pad gaan dan komen kinderen meteen af

op Buurman en Buurman, die op model-crossauto's zitten. Ze kunnen zwaaien en hun hoofd bewegen, allemaal met de afstandsbediening. Hilarisch is het effect van de Supergroover op de tractor. In de giertank zit water dat naar de slang in de hand van de pop kan worden gepompt, waarmee hij omstanders op een opfrissing trakteert.

De familie Beskers hoopt het komende seizoen weer vaker hun gezamenlijke hobby te kunnen laten zien op braderieën, modelbouwbijeenkomsten en andere evenementen. De eerste is, als er geen beperkingen tussendoor komen, in maart in het Belgische Genk. Henk: "Laten we hopen dat we tegen die tijd geen beperkingen meer hebben."